

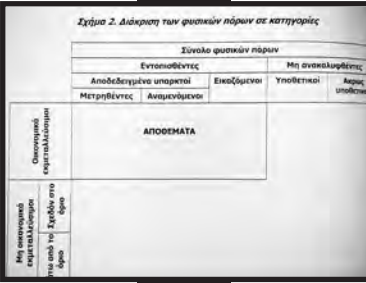
μήπως είναι λίγο φασίστες; μήπως είναι λίγο φασί

...α επιδοτήσεις γηγενούς πετρελαιοειδούς
...ομοια φέρει με επιδοτήσεις ομοια
...επιδοτών με ομοια επιδοτήσεις
...α και η

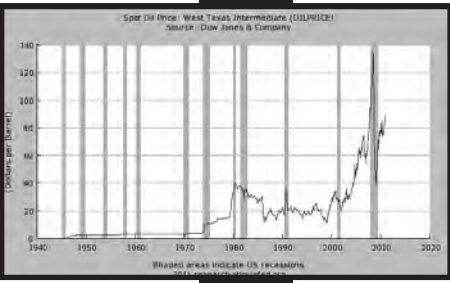
There will be blood...

“Βρέθηκε η έξοδος από την κρίση! Θα πληρωθεί το χρέος με τα πτώματά μας...”
Αφίσα της αντιφασιστικής συλλέουσας αυτονομίας αντίφα, Οκτώβριος 2011

Το διάγραμμα McKelvey. Το απόθεμα ενός ορυκτού, και άρα και του πετρελαίου, δεν είναι απλώς ένας γεωλογικός όρος. Το απόθεμα είναι ταυτόχρονα και ένας οικονομικός όρος. Και ως γνωστόν τα οικονομικά μεγέθη δεν έχουν μια και σταθερή τιμή.

Ενδεικτικές τιμές του πετρελαίου από το 1940 και μετά. Βλέπουμε πως πριν την πετρελαϊκή κρίση του '73 ήταν σταθερή στα 3\$ το βαρέλι περίπου. Βλέπουμε ακόμα τις τιμές να εκτινάσσονται από το 2008 και μετά με ό,τι συνεπάγεται αυτό στους υπολογισμούς των αποθεμάτων.

Από τα τέλη του περασμένου Σεπτεμβρίου η πετρελαϊκή εταιρεία αμερικανοισραηλινών συμφερόντων noble energy σε συνεργασία με την Κύπρο ξεκίνησε έρευνες για ανεύρεση φυσικού αερίου νοτίως της Κύπρου. “Σύμφωνα με την ανάλυση που έχει γίνει στο υπουργείο Εξωτερικών (...) Βεβαίως (...) δεν μπορεί να αποκλειστεί η πρόκληση “θερμού επεισοδίου” έγραφε η Καθημερινή στις 2/10/11. Το θέμα παρουσιάστηκε μέσα από την διαδρομή του στα μίντια περίπου ως εξής: Η Ελλάδα είναι ένα μικρό κομμάτι γης που πλέει σε μια θάλασσα πετρελαίου. Η θάλασσα πετρελαίου είναι τόσο πλούσια, που μια τρυπάνη να κάνουμε, το πετρέλαιο θα αρχίσει να αναβλύζει σε πίδακες από τη γη μετατρέποντας μας σε κάτι αντίστοιχο της Σαουδικής Αραβίας των Βαλκανίων - ούτε χρέη, ούτε προβλήματα, κανένας δεν θα ξαναδουλέψει ποτέ. Στο ρόλο του μοναδικού εμποδίου προς την ευτυχία απομένει η τρισκατάρατη “τουρκική προκλητικότητα”. Αλλά αυτή την φορά της Τουρκίας δεν θα της περάσει, μάς λένε, γιατί πάμε εκεί που πάμε παρέα με συμμάχους ισχυρούς: το Ισραήλ. Καλού κακού πάντως, ας ετοιμάζεται και το πόπολο για κάνα “θερμό επεισόδιο” που μπορεί να γίνει και “καυτό”. Όλα αυτά ανάκατα με την κανένας-δεν-καταλαβαίνει-αλλά-οι-τούρκοι-μογγόλοι-δολοφονοι-θέλουν-για-δικιά-τους-την-ΑΟΖ.

Ας πάρουμε ως υπόθεση εργασίας τώρα πως τα πράγματα έχουν πράγματι έτσι. Μπορεί πραγματικά κανείς να φανταστεί μια θάλασσα πετρελαίου στο υπέδαφος που δεν συνοδεύεται από τον φόβο συνοριακών διενέξεων; Πού ματαξανάγινε δηλαδή τέτοιο πράγμα; Στην Μέση Ανατολή; Στις αραβικές χώρες; Στην Ασία; Πουθενά! Αν υπήρχε πράγματι αυτή η θάλασσα πετρελαίου, τότε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι το πετρέλαιο θα εξορυσσόταν και μάλιστα με συνοπτικές διαδικασίες, ενώ τα συνοριακά προβλήματα θα λύνονταν με έναν από τους δύο διαθέσιμους τρόπους: είτε θα γινόταν πόλεμος, είτε θα βρισκόταν κάποια διπλωματική λύση. Το να μείνει το κοίτασμα αδρανές εξαιτίας “συνοριακών προβλημάτων” δεν έχει συμβεί ποτέ και πουθενά, πράγμα που βεβαίως δίνει στη θεωρία του “πετρελαίου ως παράγοντα ειρήνης και σταθερότητας” το ιλαρό ενδιαφέρον της.

Η αλήθεια από την άλλη, είναι ότι τα κοιτάσματα φυσικού αερίου στο υπέδαφος της περιοχής παραμένουν ακόμα “δυσνητικά”. Ο όρος της γεωλογίας που ονομάζεται “δυσνητικό απόθεμα” είναι μια έννοια πιο σύνθετη από αυτή που περνά αρχικά απ’ το μυαλό. Σύμφωνα με τον ορισμό του “δυσνητικού αποθέματος”, το μέγεθος του αποθέματος ορίζεται ως συνάρτηση και όχι ως σταθερό νούμερο. Οι μεταβλητές που περιλαμβάνονται στη συνάρτηση δεν είναι μόνο μία (ο γεωλογικός, δηλαδή η ύπαρξη και το απόλυτο μέγεθος του κοιτάσματος), αλλά δύο: ο “γεωλογικός” παράγοντας και ο “οικονομικός” παράγοντας. Δηλαδή ο όγκος του “αποθέματος” ορίζεται όχι μόνο με βάση το πόση είναι η φυσική διαθεσιμότητα του πόρου, αλλά και από το ποσοστό του κοιτάσματος που συμφέρει να εξορυχθεί με βάση τις τρέχουσες τιμές. Έτσι, όσο μεγαλύτερη είναι η τιμή της πρώτης ύλης στην αγορά, τόσο μεγαλύτερα είναι και τα “δυσνητικά αποθέματα”. Το διάγραμμα στ’ αριστερά ονομάζεται διάγραμμα McKelvey και ίσως να βοηθά να γίνει πιο κατανοητό το όλο θέμα.

Τα αποθέματα φυσικού αερίου του ελληνικού υπεδάφους δεν είναι λοιπόν ένα γεωλογικό θέμα, αλλά περισσότερο ένα οικονομικό θέμα. Ένα οικονομικό θέμα που εξαρτάται έντονα από την τιμή του βαρελιού του πετρελαίου. Αν τώρα γκουγκλάρει κανείς το θέμα θα δει πως η τιμή του βαρελιού είναι 4 φορές μεγαλύτερη από ό,τι πριν 10 χρόνια και 50 φορές μεγαλύτερη από το 1973 που ο καπιταλισμός άρχισε να μπαίνει σε ύφεση. Αυτό σημαίνει φυσικά πως κοιτάσματα που θεωρούνταν εντελώς ασύμφορα τώρα μπορεί και να τα κοιτάζει κανείς με άλλο μάτι. Τα κοιτάσματα όμως της Ελλάδας είναι βαθιά και άρα ακριβά, και κανείς δεν μπορεί να εγγυηθεί πως η τιμή του πετρελαίου θα παραμείνει στα υψηλά επίπεδα που βρίσκεται σήμερα, στην κορύφωση της κρίσης. Μάλλον το αντίθετο. Δύσκολα κάποιος θα επενδύσει σε μία τόσο μακροχρόνια και αμφίβολη επένδυση. Οι έρευνες βέβαια τούς χρειάζονται για το μεσο-μακροπρόθεσμο μέλλον.

Οπότε; Οπότε... όποιοι ονειρευόταν πως θα κολύμπαγε σε πετροδολάρια, καλύτερα να κατηγορήσει τα βραδινά σουβλάκια που του ‘πεσαν βαριά και του χάλασαν τον ύπνο παρά την “τουρκική προκλητικότητα”. Αν είναι έτσι όμως προς τι η όλη κινητικότητα; Προς τι οι απειλές της Τουρκίας; Οι τσαμπουκάδες της Ελλάδας; Και οι ισραηλινοί που κολλάνε; Η περιοχή της ανατολικής μεσογείου βρωμάει μπαρουτί εδώ και πολύ καιρό, κι όσο περνάει ο καιρός τα πράγματα γίνονται όλο και πιο ξεκάθαρα. Και όπου βρωμάει μπαρουτί δεν αργεί να βρομίσει και αίμα. Ήδη από τον πόλεμο στο Ιράκ το 2003 τα πράγματα στην “γειτονιά” είχαν αρχίσει να αναταράζονται. Η Αμερική αναγκάστηκε να αναζητήσει φιλικές σχέσεις με τους Κούρδους του Ιράκ, μιας και ήταν η μόνη πληθυσμιακή ομάδα που θα μπορούσε να προσφέρει κάποιου είδους συναίνεση στο μεταπολεμικό καθεστώς της χώρας. Η ανάγκη αυτή όμως ζητούσε και θυσιές (των άλλων), καθώς η Τουρκία δεν θα μπορούσε να ανεχτεί την ασφάλεια των Κούρδων ανταρτών με το που πέρναγαν τα τουρκο-ιρακινά σύνορα, πόσο μάλλον όταν συνοδεύονταν από συζητήσεις για ανεξαρτητοποίηση του Κουρδιστάν. Και κάπου εκεί η Τουρκία τα τσούγκρισε με τις παλιές της συμμαχίες με τις ΗΠΑ (και άρα και με το Ισραήλ) και ξεκίνησε να αναζητά μια νέα θέση στον γεωπολιτικό χάρτη της περιοχής.

Από την άλλη μεριά οι αραβικές εξεγέρσεις που ξέσπασαν σε όλη την ανατολική μεσόγειο τάρaxαν τις όποιες δι-

...α επιδοτήσεις γηγενούς πετρελαιοειδούς
...ομοια φέρει με επιδοτήσεις ομοια
...επιδοτών με ομοια επιδοτήσεις
...α και η

...α επιδοτήσεις γηγενούς πετρελαιοειδούς
...ομοια φέρει με επιδοτήσεις ομοια
...επιδοτών με ομοια επιδοτήσεις
...α και η

DEPRESSION

στες; μήπως είναι λίγο φασίστες;

Παίζει σάλεμα, λέμε!!!

Ερωτευμένοι, σαλεμένοι, βιδωμένοι, πωρωμένοι ανέκαθεν κοσμούσαν γωνίες και γωνιούλες της μητρόπολης. Τώρα, δε, ένεκα κρίσης, η σχετική παραγωγή έχει βαρέσει τιλτ!

“1.300.000 δημόσιοι υπάλληλοι! Έλεος! Τι χρειάζονται τσοοσοι;” έγραψε, λιώνοντας προφανώς τη μύτη του μαρκαδόρου ο αγανακτισμένος. [Το μπα-γου-δο πάντως το σεβάστηκε. Ή μήπως το εξέλαβε σαν: Μ(πάτσοι) Γ(αμήστε) τους Δ(ημόσιους);]

πλωματικές βεβαιότητες. Τα πάντα θα πρέπει να γίνουν αντικείμενο επαναδιαπραγμάτευσης και μάλιστα με τους χειρότερους όρους για τους δυτικούς (και με τον χειρότερο των φόβων: Τον κόσμο στους δρόμους).

Το κράτος του Ισραήλ προφανώς βρίσκεται σε άσχημη θέση: οι συμμαχίες του στην περιοχή κλονίζονται, ενώ αρχίζει να νιώθει περικυκλωμένο από όχι και τόσο φιλικές κυβερνήσεις. Ο δε ξακουστός στρατός του, που υποτίθεται αποτελούσε παγκόσμιο φόβητρο, εξευτελίστηκε δημόσια στον πόλεμο του Λιβάνου το 2006. Προφανώς το Ισραήλ βρίσκεται σε αναζήτηση νέων φίλων στην περιοχή και το γεγονός δεν περνάει απαρατήρητο από τους στριμωγμένους freelancers πράκτορες του ελληνικού υπουργείου εξωτερικών. Όπως μας ενημερώνει ο κύριος Ντόκος

[...] οι διεθνείς και περιφερειακές εξελίξεις τρέχουν και ο ενεργειακός χάρτης της ευρύτερης περιοχής μεταβάλλεται. Η Ελλάδα βρίσκεται σε μια πολύ ενδιαφέρουσα -από κάθε άποψη- περιοχή (...) Σε μια εποχή όπου η ελληνική εξωτερική πολιτική στερείται οικονομικών μέσων και διπλωματικού κεφαλαίου στην προσπάθειά της να διεκδικήσει περιφερειακό ρόλο και να αυξήσει τη στρατηγική αξία της χώρας, η ενέργεια μπορεί να αποτελέσει χρήσιμο (συμπληρωματικό) εργαλείο για πολιτικά και οικονομικά οφέλη και η Ελλάδα οφείλει να εκμεταλλευτεί κάθε ευκαιρία συνεργασίας με ενεργειακούς εταίρους (της Ρωσίας σαφώς μη εξαιρουμένης) [...]

Τι μάς λέει ο ποιητής; Ότι η Ελλάδα, στριμωγμένη από τα οικονομικά της προβλήματα και πιεσμένη από την κρίση, νιώθει τις “κατακτήσεις” της να τίθενται όλο και περισσότερο εν αμφιβόλω, και αυτό είναι κάτι που δεν μπορεί να το επιτρέψει. Και αφού δεν μπορεί να το πετύχει με οικονομικά μέσα, στρέφεται πίσω, όλο και περισσότερο, σε μια από τις σημαντικότερες πηγές δύναμης του ελληνικού κράτους, την αξία του οικοπέδου του στον χάρτη. Δηλαδή, ότι δεν μπορεί να πετύχει η Ελλάδα με τα πορτοφόλια θα το πετύχει με τις αρβύλες.

Με ή χωρίς πετρέλαιο, η ανατολική μεσόγειος μετατρέπεται με επιταχυνόμενο ρυθμό σε “μια πολύ ενδιαφέρουσα -από κάθε άποψη- περιοχή”. Οι παίχτες μαζεύονται σε θέσεις μάχης και η ένταση αυξάνει. Οι εποχές δεν μας δίνουν το δικαίωμα να ελπίζουμε πως αυτή η ένταση με κάποιον τρόπο θα απορροφηθεί. Αντιθέτως, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, θα βρει τους τρόπους της να ξεσπάσει.

1. Καθημερινή, 12/10/2011.

1/10: Ο Ν. Βαβούδης ήταν μέλος του ΚΚΕ. Στις 14 Νοέμβρη του 1951 ο Ν. Βαβούδης, βρέθηκε σε αστυνομικό κλοιό μαζί με έναν ασύρματο και αυτοκτόνησε για να μην πέσει ζωντανός στα χέρια της ασφάλειας. Η τότε ηγεσία του ΚΚΕ τον διέγραψε και υποστήριξε ότι ήταν πράκτορας και ότι στην πραγματικότητα είχε φυγαδευθεί από τις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες και ζούσε κάπου στις ΗΠΑ, ακριβώς όπως συνέβη αργότερα με τον Έλβις. Τώρα πώς γίνεται και ο Βαβούδης αποκαθίσταται ως μη πράκτορας, ενώ ταυτόχρονα αποκαθίσταται και η ηγεσία που του κόλλησε τη ρετσινιά του πράκτορα, αυτό το ξέρει μόνο το ιστορικό τμήμα του ΚΚΕ. Και φυσικά οι μικροί κνίτες, που για να εμποδώσουν αυτή τη στρυφνή γραμμή με μπόνους Άρη Βελουχιώτη, έχουν τρελαθεί στο φροντιστήριο.

2/10: “Για την κυκλοφορία του ευρώ στην Ελλάδα είχαν γίνει προετοιμασίες ενός έτους. Για την επανακυκλοφορία της δραχμής δεν θα μπορεί να γίνει ούτε μιας μέρας προπαρασκευαστική δουλειά. Μόλις μαθευτεί ότι είναι σε εξέλιξη η εγκατάλειψη του ευρώ θα κυριαρχήσει πανικός στην αγορά. Τράπεζες και καταθέτες θα προσαθήσουν να εξασφαλίσουν αμέσως όσο το δυνατό περισσότερα ευρώ για να τα στείλουν στο εξωτερικό ή να τα αποθηκεύσουν (...) “. Ξαλαφρωμένος από τις ευθύνες της εξουσίας, ο πρώην πρωθυπουργός Κώστας Σημίτης είναι απολύτως αφοσιωμένος στο μεγάλο έργο της εξοικείωσης των πρώην ψηφοφόρων του με την έννοια του Αρμαγεδώνα ως θεωρία και πράξη.

5/10: Σε καλό δρόμο βρίσκεται ο φράχτης στον Έβρο. Μαζί με την κατασκευή, οι ιθύνοντες θέλουν λείει να αγοράσουν και θερμικές κάμερες και ελικόπτερα. Τα ελικόπτερα χρειάζονται σίγουρα γιατί εδώ και ένα μήνα η δύναμη της Frontex στον Έβρο έχει μείνει χωρίς εναέρια μέσα, αφού “στην παρούσα φάση καμία χώρα δεν δέχτηκε να συνδράμει τις επιχειρήσεις του οργανισμού “. Καλά, γκοττάμ Ευρώπη - φρούριο, ότι θέλει ο καθένας κάνει αναλόγως της “φάσης “;

6/10: Ό,τι ήταν ο Γουότσον για τον Σέρλοκ Χόλμς, ο Οβελίξ για τον Αστερίξ, ο κάππαιν Χάντοκ για τον Τεντέν, αυτό ήταν και ο Β. Σαραλιώτης για το “παιδί του λαού “ Νώντα Κορκοπέα. Αλλά και οι καλύτερες φίλες χαλάνε και ο Σαραλιώτης αποφυλακίστηκε γιατί είχε “οικονομικά προβλήματα που αδυνατούσε να αντιμετωπίσει όντας έγκλειστος “. Κι έτσι μαθαίνουμε ότι οι υπόλοιποι φυλακισμένοι, μπορεί να τραβάνε ότι τραβάνε, αλλά πάντως δεν έχουν οικονομικά προβλήματα -ή τουλάχιστον τα αντιμετωπίζουν όντας έγκλειστοι.

7/10: Ο Στηβ Τζομπς πεθαίνει από καρκίνο. Η μεγαλύτερη ανακάλυψη αυτού του ανθρώπου ήταν ότι είναι δυνατόν να πουλάς βιβλία που είναι αδύνατο να διαβαστούν, αρκεί οι πελάτες σου να είναι άνθρωποι που δεν έχουν καμία διάθεση να τα διαβάσουν. Έχετε δει ιδιοκτήτη i-phone να κάνει browse το “Περηφάνια και Προκατάληψη “ σε αγγλικό pdf; Χραπ χράπ! Να παίζει ο αντίχειρας!

9/10: Ο Ντέιβιντ Κάμερον ήταν έτοιμος να βγει και να πει στο βρετανικό λαό ότι ο τρόπος για να βγουν από την κρίση είναι να πληρώσουν τις πιστωτικές τους κάρτες, αλλά κάποιος τον πήρε χαμπάρι τελευταία στιγμή και η αναφορά κόπηκε. Οπότε τελικά αρκέστηκε να υπενθυμίσει ότι οι νομοταγείς Βρετανοί πληρώνουν τις πιστωτικές τους με θαυμαστή συνέπεια. Πράγματι, αυτή τη στιγμή χρωστάνε στις βρετανικές τράπεζες μόνο 57 δισεκατομμύρια λίρες Αγγλίας.

11/10: Με κριτήρια ΑΣΕΠ θα γίνονται στο εξής οι προσλήψεις στην ΕΥΠ, πράγμα που κατά τον αρμόδιο υπουργό “θα σηματοδοτήσει στην κοινωνία της διαφάνειας, την αξιοκρατία που απαιτείται σήμερα περισσότερο από ποτέ “. Το επόμενο Τζέιμς Μποντ θα το λένε “μυστικός πράκτορας στην κοινωνία της διαφάνειας “. Ο Μποντ θα έρχεται στην Ελλάδα - θα δίνει ΑΣΕΠ - μη γνωρίζοντας τις τοπικές συνήθειες θα ηττάται κατά κράτος - και θα μένει αδιόριστος. Η λαοφιλής σειρά θα το γυρίσει από το action στο δράμα. Σκηνοθέτης ο Λαρς φον Τρίερς.